174

cancller m. Secretari especial del rei, que com a tal tenia la custòdia del segell reial | Nom donat després, en diverses nacions, a diferents funcionaris importants; esp. secretari principal d'una ambaixada, consolat. | El primer ministre de la corona en alguns imperis

cancelleresc -a adj. Propi de la cancelleria. Estil cancelleresc

cancellerescament adv. Segons l'estil, regles o fórmules de la cancelleria

cancelleria f. Ofici de canceller. | Oficina del secretari d'una cort o d'una ambaixada o qualsevol altra delegació diplomàtica

DIPUTACIÓ DE BARCELONA · INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS · MCMVII
Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans